

T., 14 lutego 2020 r.

Sygn. akt II K 1910/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

przy udziale oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14.02.2020 r. w Toruniu

sprawy

R. P.

urodzonego (...) w T.

syna J. i M. z d. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 lipca 2019 roku w T. przy ul. (...) w zamiarze aby inne osoby dokonały przestępstwa, pomógł nieletniemu co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania oraz innym osobom w przestępstwie uszkodzenia pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) w trakcie którego sprawcy działając publicznie i bez powodu oraz okazując rażące lekceważenie porządku prawnego kopiąc nogą w w/w pojazd wybili szybę boczną oraz wgnietli drzwi przednie od strony pasażera czym spowodowali szkodę w wysokości 1000 zł na szkodę A. G. (1),

- tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

o r z e k a :

I. przyjmując, iż czyn oskarżonego R. P. wyczerpał znamiona występku z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec oskarżonego na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do spełnienia świadczenia pieniężnego w wysokości 100 (sto) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania.

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1910/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	(...)	w dniu 24 lipca 2019 roku w T. przy ul. (...) w zamiarze aby inne osoby dokonały przestępstwa, pomógł nieletniemu co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania oraz innym osobom w przestępstwie uszkodzenia pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) w trakcie	

		którego sprawcy działając publicznie i bez powodu oraz okazując rażące lekceważenie porządku prawnego kopiąc nogą w w/w pojazd wybili szybę boczną oraz wgnietli drzwi przednie od strony pasażera czym spowodowali szkodę w wysokości 1000 zł na szkodę A. G. (1)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
K. G. użytkował pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) należący do jego matki A. G. (2). W dniu 24 lipca 2019 roku jeździł razem z kolegami D. S. (1) i W. K.. Pojazd zaparkował na ul. (...) przy (...). Kiedy mężczyźni wsiedli do samochodu i chcieli wycofać z parkingu podjechał do nich od tyłu samochód marki A. o nr rej. (...), którym kierował R. P.. Z pojazdu wysiadło czterech mężczyzn, jeden z nich miał ubraną kominiarkę. Kierujący A. odjechał a jego pasażerowie podbiegli do samochodu S. (...) i wybili szybę w drzwiach oraz wgnietli przednie drzwi. Po zdarzeniu sprawcy uciekli. K. G. również wysiadł z samochodu i uciekł w kierunku ul. (...) M.. A. G. (2) wartość powstałych strat oszacowała na kwotę 1.000 złotych. W toku postępowania ustalono,	wyjaśnienia R. P.	101-102, 138-139, 176	

że jednym ze sprawców uszkodzenia samochodu jest A. S..			
zeznanie A. G.	5-8		
zeznanie D. S.	29-31		
zeznanie A. K.	38		
tablica pogładowa	40		
protokół oględzin monitoringu	37		
protokół zatrzymania nieletniego	70		
protokół przesłuchania nieletniego	74-75		
R. P. pokrył w całości kwotę naprawy wskazaną przez pokrzywdzoną.	wyjaśnienia oskarżonego R. P.	176	
pismo A. G. (2)	174		
R. P. nie był dotychczas karany sądownie.	karta karna	142	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego R. P.	wyjaśnienia jasne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie	
zeznanie A. G.	zeznania jasne i spójne, brak podstaw do kwestionowania		
zeznanie D. S.	zeznania jasne i logiczne, brak podstaw do kwestionowania		
zeznanie A. K.	zeznania jasne, spójne i logiczne, świadek będący osobą bezstronną w sposób możliwie dokładny przedstawił przebieg zdarzenia oraz udział w nim oskarżonego, brak podstaw do kwestionowania		
pismo A. G. (2)	kwestia naprawienia szkody nie była kwestionowana przez strony		
tablica pogładowa	dokument urzędowy nie był kwestionowany		

protokół oględzin monitoringu	nie był kwestionowany, sporządzony przez uprawniony organ		
protokół zatrzymania nieletniego	nie był kwestionowany, sporządzony przez uprawniony organ		
protokół przesłuchania nieletniego	nie był kwestionowany, sporządzony przez uprawniony organ		
1.1.1	karta karna	dowód bezsporny, informacja sporządzona przez uprawniony organ	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznanie świadka S. P.	zeznanie świadka nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		(...)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Oskarżony przywożąc sprawców uszkodzenia pojazdu na miejsce zdarzenia pomógł im w realizacji czynu zabronionego. Tym samym swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 18 par 3 kk w zw. z art. 288 par 1 kk. Oskarżony wraz z towarzyszącymi mu osobami działali publicznie, bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego. Tym samym oskarżony działał w warunkach art. 57a § 1 kk. Sąd ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość			

czynu zarzucanego oskarżonemu, który wyczerpał znamiona występku z art. 288 § 1 kk nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie na okres 1 (jednego) roku tytułem próby. Orzeczenie o warunkowym umorzeniu jest orzeczeniem o charakterze materialnym rozstrzygającym o przedmiocie procesu, którym jest kwestia odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucony mu czyn. Sąd zdecydował o zastosowaniu w niniejszym postępowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania, gdyż przestępstwo i sprawca nie przedstawiali większej społecznej szkodliwości. R. P. nie był dotychczas karany sędownie, a nadto prezentowana przez niego postawa oraz dotychczasowy sposób życia pozwala przypuszczać, iż niniejsze postępowanie karne będzie dla niego na tyle dotkliwym przeżyciem i ostrzeżeniem na przyszłość, iż nie popełni żadnego nowego przestępstwa. Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich

środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowanie nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności. Treść art. 66 kk wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat. Podstawą orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania jest przekonanie Sądu o istnieniu winy sprawcy. Każdy wyrok warunkowo umarzającym postępowanie karne zawiera stwierdzenie winy, ponieważ każdy taki wyrok opiera się na ustaleniu, że stopień winy sprawcy

danego przestępstwa nie jest znaczny. Ponadto Sąd zdecydował się na zastosowanie instytucji pośredniej pomiędzy skazaniem a bezwarunkowym umorzeniem postępowania karnego z uwagi na nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynu. Kodeks karny wskazuje okoliczności, które należy brać pod uwagę przy dokonywaniu oceny tego stopnia i są to rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności oraz stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.). W pierwszym rzędzie uwzględniono rodzaj i charakter dobra prawnego, w które godzi czyn zabroniony. Czyn oskarżonego bez wątpienia godził w dobro prawne w postaci mienia innych osób jednak rozmiar wyrządzonej szkody nie był znaczny. Szczególnie istotną przesłanką w przypadku oskarżonego był sposób i okoliczności popełnienia czynu, na które składa się szeroki zakres okoliczności wyznaczonych ramami czasu, miejsca i kontekstu sytuacyjnego. Należy

podkreślić, że oskarżony tylko podwiózł faktycznych sprawców uszkodzenia mienia na miejsce zdarzenia, nie czekał na nich tylko od razu odjechał. Jego rola zatem w uszkodzeniu pojazdu nie była znaczna. W ocenie Sądu stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu oskarżonego jest co prawda wyższy niż znikomy, lecz z uwagi na pewne cechy oskarżonego, Sąd uznał, że nie jest konieczne wymierzenie wobec niego kary, a jedynie zastosowanie reakcji karnej w postaci warunkowego umorzenia postępowania. Nie można stwierdzić, że warunkowe umorzenie oznacza uniknięcie odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, gdyż odstąpienie od skazania i ukarania następuje pod pewnymi warunkami, szczególnie, że oskarżony dobrowolnie naprawił wyrządzoną szkodę i to w wysokości znacznie przekraczającej wskazaną przez rzecznika oskarżenia publicznego. Sama pokrzywdzona również wskazała, że nie ma wobec oskarżonego żadnych roszczeń finansowych. Zdaniem Sądu taka postawa uzasadnia zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony ma jednocześnie świadomość, że niewypełnienie przez

<p>niego zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania. Jednocześnie, w ocenie Sądu, ustalony dla oskarżonego okres próby na poziomie jednego roku będzie wystarczający dla uzmysłowienia mu naganności jego zachowania. Sąd uznał, że oskarżony jako osoba młoda, ucząca się, mająca pewne plany życiowe, dla której takie zdarzenie miało incydentalny charakter nie powinna być karana.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
(...)	II	I	Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty kwoty 100 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu możliwości finansowe oskarżonego pozwalają na poniesienie tych kosztów bez nadmiernego uszczerbku dla jego utrzymania. Należy wskazać, iż uiszczenie wskazanej kwoty będzie stanowiło dla oskarżonego jedyną aczkolwiek realną dolegliwość, szczególnie, że oskarżony naprawił szkodę w całości.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego</p>			

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonego opłatą w wysokości 100 zł oraz wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 70 zł. Wysokość wskazanych kosztów procesu nie jest wysoka. W ocenie Sądu oskarżony jest on w stanie uiścić wskazane koszty bez uszczerbku dla swojego utrzymania.	
7. <i>Podpis</i>		
Sędzia SR Marcin Czarciński		